

Warszawa, dnia 25 listopada 2004 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Prof. dr Andrzej ZOLL

RPO-422456-II/02/MBE

00-090 Warszawa   Tel. centr. 551 77 00
Al. Solidarności 77   Fax 827 64 53

Pan
Karol Napierski
Prokurator Krajowy

W nawiązaniu do poprzedniej korespondencji, dotyczącej uchybień procesowych popełnianych w toku postępowań przygotowawczych, a także niedostatecznego respektowania praw pokrzywdzonych, pragnę ponownie podzielić się uwagami w tej materii, na kanwie spraw badanych w moim Biurze od początku roku do końca października.

Analiza akt prokuratorskich skłania do refleksji, iż aktualne pozostają uwagi, jakie zawarłem w moich wystąpieniach z dnia 26 listopada 2002 r. i 11 lutego 2003 r., a których słuszność Pan Prokurator podzielił, odnoszące się do zasadności postanowień o odmowie wszczęcia bądź umorzenia postępowania przygotowawczego, w głównej mierze w sprawach dotyczących niepowodzenia w leczeniu oraz wypadków drogowych.

We wskazanym na wstępie okresie, według szacunkowych danych Biura, skierowałem - poprzedzone analizą akt - 54 wystąpienia do Prokuratorów Okręgowych i Apelacyjnych, w których przedstawiłem konkretne uchybienia mające, w mojej ocenie, istotny wpływ na podstawę formalno - prawną wymienionych rozstrzygnięć. Należy odnotować, iż w większości spraw Prokuratorzy wydali polecenie uzupełnienia materiału dowodowego w trybie art. 327 § 3 Kpk, bądź podjęcia postępowania w trybie art. 327 § 1 Kpk. Nadto, konwalidowano czynności związane z pouczeniem pokrzywdzonego o jego

prawach. W jednej ze spraw, która początkowo była umorzona wobec niestwierdzenia popełnienia przestępstwa, został wniesiony akt oskarżenia.

Do najczęstszych, sygnalizowanych już przeze mnie uchybień, w sprawach dotyczących szeroko rozumianego niepowodzenia w leczeniu, można nadal zaliczyć: nieodpowiednią procesową weryfikację wniosków sformułowanych w opiniach biegłych lekarzy danych specjalności, niedokonywanie oceny odpowiedzialności lekarza przez pryzmat naruszenia reguł postępowania wynikających z wiedzy medycznej, niedążenie przez prowadzącego postępowanie przygotowawcze do ustalenia związku przyczynowego pomiędzy diagnozą, leczeniem a skutkiem w postaci uszczerbku na zdrowiu lub śmiercią pacjenta.

W sprawach dotyczących wypadków drogowych najpoważniejszymi uchybieniami są: niepełne bądź pobieżne przesłuchania świadków, niezabezpieczenie wszystkich dowodów na miejscu zdarzenia, nieprecyzyjne sporządzenie szkicu miejsca wypadku, niedostateczna weryfikacja opinii biegłych.

W innej kategorii spraw badanych w moim Biurze, dotyczących, między innymi, nieumyślnego spowodowania śmierci, o czyn z art. 207 § 1 kk, art.231 § 1 kk, czy też z zakresu prawa autorskiego, rozstrzygnięcia kończące postępowanie były - w opinii Prokuratorów Okręgowych bądź Apelacyjnych - wydane przedwcześnie, przed wykonaniem niezbędnych czynności procesowych. Innym dostrzeganym uchybieniem, nie pozostającym bez wpływu na treść końcowego rozstrzygnięcia jest, zdaniem wymienionych Prokuratorów, przewlekłość postępowań.

Bezspornie, zakres badanych spraw nie pozwala mi na kompleksowe zdiagnozowanie problemu i postawienie tezy, iż nie są w pełni realizowane zalecenia Pana Prokuratora przekazane Prokuratorom Apelacyjnym w piśmie z dnia 25 lutego 2003r.

Dlatego też, będę zobowiązany Panu Prokuratorowi za zajęcie stanowiska w tej materii.

/-/